

381 НЕПОКІРНИМ Я ДИТЯМ БУВ

1. Не по_кір_ним я ди_тям був, за_ли_шив я От_чий
 2. Я згі_шив пе_ред То_бо_ю, ка_юсь, От_че мій, в сльо_у
 3. От_че лю_бий, ми_ло_серд_ний, я в моль_бі до Те_бе

дім;
 _зах.
 йду,
 на до_ро_зі гріш_ній ги_нув,
 Зглянь_ся, Бо_же, на_ді мно_ю,
 о, про_сти мо_ї про_ви_ни, ду_ма_ти я став над
 щоб не зги_нув я в грі_о
 о, про_сти ме_не, мо_у

Приспів

Я вер_нуть, я вер_нуть,
 тим.
 _хах.
 _лю!
 Я вер_нуть, вер_нуть,
 я вер_нуть, вер_нуть,

От_че лю_бий, я вер_нуть, так, я вер_нуть. Всі грі_хи То_бі від_дано

-кри- ю, знов до Те- бе я вер- нусь, знов я вер- нусь.